

givet paa de to Spørgsmaal, jeg i Gaar rettede til ham. Men jeg kan ikke undlade at bede den ærede Minister fortsætte sine Undersøgelser med Hensyn til begge disse Spørgsmaal. Med Hensyn til Beskyttelsen af Mel og Gryn mener jeg, at disse Undersøgelser navnlig kunne gaa ud paa ikke alene at faa noget overfladisk at vide om Boghvedegryn, hvorom der jo er tilgaaet Ministeren Meddelelse, for øvrigt fra ukaldede Mænd; men at faa en fuldkommen nøjagtig Oplysning om disse Forhold og — naturligvis saa vidt det er muligt for det meget ærede Finansministerium — tillige at faa den nøjagtigst mulige Oplysning om de Godtgørelser af forskellig Art, der paa anden Maade tilflyde denne Produktion af andre Kornsorter end just Boghvede. Jeg tror, det vilde være af ganske overordentlig stor Interesse for os i økonomisk Henseende, at der skaffes saa nøjagtige Oplysninger som muligt om disse Forhold, og jeg tror, det vil være af Betydning ud over selve det Spørgsmaal, som det drejer sig om. For Petroleummens Vedkommende vil jeg sige noget lignende. Jeg erkender med den ærede Minister, at der er neppe ret meget at gøre for et lille Land som Danmark overfor dette Forhold, men jeg kan dog ikke andet end ogsaa her opfordre Ministeren til i sin Egenskab af Finansminister at følge saa nøje med denne Udvikling, som paa nogen Maade muligt. Allerede den Omstændighed, at man under Ledelse af Standard Oil Company opnaar en Sammenslutning med de andre, som handle med Petroleum indenfor vore Grænser, har en vis truende Karakter i Retning af, at denne Handel antager Monopolskikkelse, og at det i saa Fald bliver en Udbytning af Befolkningen, derom er jeg ikke i nogen som helst Tvivl. Men det bringer mig unægtelig til den Tanke: medens jeg vel kan billige den ærede Ministers Standpunkt, at Staten for sit Vedkommende ligger noget af den Byrde, som hviler paa dette Produkt, mon det saa dog ikke kunde være rigtigt at bevare en lille Told derpaa for derigennem at faa noget bedre Lejlighed til at følge denne Udvikling, Indførselsmængde, Omsætning osv., end man ellers er i Stand til. Det er blot en Henstilling, jeg gør, jeg skal ikke sige noget positivt derom.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Den højtærede Finansminister vilde forsvare sine Forligstendenser ved en Henvisning til Fagforeningerne, som jo ogsaa en Gang in mellem slutte Forlig. Den højtærede Minister sammenligner altsaa sig selv, Regeringen og Folketingets Flertal med Lønarbejdere, og Landstinget med Arbejdsgiveren. Jeg beklager, at den højtærede Finansminister sætter sig selv og Regeringen og det Parti, som har Regeringsmagten i Hænde, saa lavt og Landstinget saa højt, at han sammenligner det med Arbejdsgiveren, som man maa slutte Forlig med, hvis man ikke kan komme længere. Den højtærede Minister appellerede stadig til Arbejderne. Han sagde, de kræve dog en vis højere Løn og ere paa det rene med, at Arbejdsgiverne kunne yde den. Jeg skal sigge det: Arbejderne have et uafviseligt Behov, nemlig at de maa leve og leve anstændigt, og det maa de kræve under alle Omstændigheder, men noget Indblik i den forretningsmæssige Ledelse, i Industriens Konjunkturer, det, hævder jeg vedblivende, have de ikke. Naar den højtærede Finansminister bliver ved at appellere til disse enkelte Arbejdere i visse bestemte Fag, undrer det mig stadig, saa meget mere som han jo her i Dag begyndte sin Tale med, at han vilde ikke gaa til Industriens Mænd, han var gaaet til Sukkerfabrikkerne, men han havde faaet nok af Forhandling med dem, efter den skulde han ikke gaa til Fabrikkerne igen, han vidste, hvad Svar han der fik. Nu vilde han gerne vide, hvad Arbejderne mene. Han maa altsaa mene, at Arbejderne ere rene Engle. Fabrikkerne binde selvfølgelig Ministeren noget paa Ærmet og sige selvfølgelig ikke, hvordan Forholdet er. Men Arbejderne anser han for i høj Grad uegennyttige, rene Engle, det glæder mig, men desværre, de raade ikke over Stof til at faa et Indblik i vedkommende Industriens forretningsmæssige Stilling, saa de kunne give et virkelig klart og paalideligt Svar.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg er ikke gaaet ud fra, at Arbejderne ere Engle, thi dem tror jeg ikke, vi have her nede, men jeg er gaaet ud fra, at naar deres Repræsentanter staa her og sige, at de ville ned med Beskyttelsen, tale de paa de organiserede Arbejderes Vegne, og derfor, da jeg vil samme Vej, interesserer det mig at høre de organiserede Arbejdere. Naar jeg er bleven træt af at høre Industrien, er det fordi, at jeg fra